KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.3.2023 r.
COM(2023) 172 final

2023/0086 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Rady Zbożowej w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Konwencji o handlu zbożem z 1995 r.

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustanawiającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na forum Międzynarodowej Rady Zbożowej w związku z zamierzonym przedłużeniem okresu obowiązywania **Konwencji o handlu zbożem z 1995 r.** do dnia 30 czerwca 2025 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o handlu zbożem z 1995 r.

Celem Konwencji o handlu zbożem z 1995 r. („konwencja”) jest rozwój współpracy międzynarodowej we wszystkich aspektach handlu zbożem, promowanie rozszerzenia zakresu międzynarodowego handlu zbożem oraz dopilnowanie, by przepływy handlowe w tym sektorze były jak najbardziej swobodne. Ponadto konwencja ma na celu przyczynienie się w jak największym stopniu do stabilności międzynarodowych rynków zboża w interesie wszystkich członków, zwiększenie światowego bezpieczeństwa żywnościowego oraz stworzenie forum wymiany informacji i zapewnienie członkom forum dyskusji o ich wątpliwościach dotyczących handlu zbożem.

Konwencja weszła w życie dnia 1 lipca 1995 r.

Unia Europejska jest stroną konwencji[1].

2.2. Międzynarodowa Rada Zbożowa

Międzynarodowa Rada Zbożowa („Rada”) jest organizacją międzyrządową, która dąży do osiągnięcia celów określonych w art. 1 konwencji. Międzynarodowa Rada Zbożowa ma na celu w szczególności:

- pogłębianie międzynarodowej współpracy we wszystkich aspektach handlu zbożem;
- promowanie rozszerzenia zakresu, otwartości i sprawiedliwości międzynarodowego handlu zbożem;
- przyczynianie się do stabilności międzynarodowych rynków zboża, zwiększanie światowego bezpieczeństwa żywnościowego oraz przyczynianie się do rozwoju krajów, których gospodarki w dużym stopniu zależą od sprzedaży zboża.

Sposobem osiągnięcia tych celów jest poprawa przejrzystości rynku dzięki wymianie informacji, analizie i konsultacjom na temat rozwoju rynku i polityki.

Rada liczy 30 członków, w tym wielu spośród największych na świecie producentów zbóż oraz importerów. Poza Unią Europejską jej członkami są między innymi: Argentyna, Australia, Egipt, Indie, Japonia, Kanada, Rosja, Ukraina, USA i Zjednoczone Królestwo. Jej członkami nie są jednak Chiny ani Brazylia.

30 członków Rady posiada łącznie 2 000 głosów.

W odniesieniu do procedur budżetowych (zob. art. 11 konwencji), tj. w kwestii ustalania rocznych wkładów finansowych członków, Unia dysponuje w latach 2022/23 369 głosami[2].

W przypadku podejmowania decyzji, tj. w przypadku głosowania (zob. art. 12 konwencji) 1 000 głosów zostaje podzielonych wśród 11 członków eksportujących (w tym Unię z 244

[1] Dz.U. L 21 z 27.1.1996, s. 47.

[2] Międzynarodowa Rada Zbożowa działa na podstawie roku obrotowego trwającego od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca.

głosami) oraz 1 000 głosów wśród 19 członków importujących. Należy podkreślić, że zasadniczo Międzynarodowa Rada Zbożowa działa na zasadzie konsensusu, a głosowanie przeprowadzane jest bardzo rzadko.

Na posiedzeniach Międzynarodowej Rady Zbożowej Unia Europejska jest reprezentowana przez Komisję Europejską. Państwa członkowskie mogą uczestniczyć w spotkaniach Międzynarodowej Rady Zbożowej, w szczególności w jej posiedzeniach.

2.3. Planowany akt Międzynarodowej Rady Zbożowej

W dniu 14 czerwca 2023 r. podczas swojego 58. posiedzenia Międzynarodowa Rada Zbożowa ma przyjąć decyzję dotyczącą przedłużenia okresu obowiązywania konwencji o dwa lata („planowany akt").

Celem planowanego aktu, którego podstawą jest art. 33 konwencji, jest umożliwienie kontynuowania działalności Międzynarodowej Rady Zbożowej.

Przedłużenie okresu obowiązywania konwencji obejmie okres od dnia 1 lipca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Konwencja została zawarta przez Unię Europejską decyzją Rady 96/88/WE[3] do dnia 30 czerwca 1998 r. i od tego czasu okres jej obowiązywania był regularnie przedłużany. Za każdym razem konwencja zostaje przedłużona na okres nie dłuższy niż dwa lata zgodnie z art. 33 konwencji. Okres obowiązywania konwencji przedłużono ostatnio do dnia 30 czerwca 2023 r. decyzją Międzynarodowej Rady Zbożowej z czerwca 2021 r.

Unia Europejska zawsze była aktywnym członkiem Międzynarodowej Rady Zbożowej, a dalsze przedłużenie okresu obowiązywania konwencji na okres nie dłuższy niż dwa lata leży w interesie Unii. Unia jest ważnym producentem zbóż i wiodącym eksporterem pszenicy i jęczmienia, a jednocześnie największym importerem kukurydzy.

Celem niniejszego wniosku jest przyznanie Komisji przez Radę upoważnienia do głosowania w imieniu Unii Europejskiej za przedłużeniem okresu obowiązywania konwencji do dnia 30 czerwca 2025 r. w ramach Międzynarodowej Rady Zbożowej. Przyjęcie formalnej decyzji w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania konwencji ma nastąpić podczas 58. posiedzenia Międzynarodowej Rady Zbożowej, które ma odbyć się w dniu 14 czerwca 2023 r.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

[3] Dz.U. L 21 z 27.1.1996, s. 47.

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[4].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowany akt Międzynarodowej Rady Zbożowej skutkuje przedłużeniem okresu obowiązywania konwencji, która jest umową międzynarodową wiążącą Unię. Planowany akt ma zatem skutki prawne.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do handlu produktami rolnymi.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

W związku z tym, że przedmiotowy akt Międzynarodowej Rady Zbożowej przedłuży okres obowiązywania konwencji, zostanie on opublikowany na oficjalnej stronie internetowej Międzynarodowej Rady Zbożowej.

[4] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 63 i 64.

2023/0086 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Rady Zbożowej w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Konwencji o handlu zbożem z 1995 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Konwencja o handlu zbożem z 1995 r. („konwencja”) została zawarta przez Unię decyzją Rady 96/88/WE[1] i weszła w życie w dniu 1 lipca 1995 r. Konwencja została zawarta na okres trzech lat.

(2) Zgodnie z art. 33 konwencji Międzynarodowa Rada Zbożowa może każdorazowo przedłużyć okres obowiązywania konwencji o kolejne okresy nieprzekraczające dwóch lat. Od czasu zawarcia konwencji okres jej obowiązywania był regularnie przedłużany o kolejne dwa lata. Okres obowiązywania konwencji przedłużono ostatnio do dnia 30 czerwca 2023 r. decyzją Międzynarodowej Rady Zbożowej z dnia 7 czerwca 2021 r.[2]

(3) Na 58. posiedzeniu, które ma odbyć się w dniu 14 czerwca 2023 r., Międzynarodowa Rada Zbożowa ma podjąć decyzję o przedłużeniu obowiązywania konwencji na kolejny okres maksymalnie dwóch lat, od dnia 1 lipca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.

(4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 58. posiedzeniu Międzynarodowej Rady Zbożowej w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania konwencji.

(5) Unia jest ważnym producentem zbóż i wiodącym eksporterem pszenicy i jęczmienia, a jednocześnie największym importerem kukurydzy. Unia zawsze była aktywnym członkiem Międzynarodowej Rady Zbożowej, odgrywającym ważną rolę w stabilizowaniu międzynarodowych rynków zboża i zwiększaniu bezpieczeństwa żywnościowego. W związku z tym przedłużenie okresu obowiązywania konwencji leży w interesie Unii.

---

[1] Decyzja Rady 96/88/WE z dnia 19 grudnia 1995 r. w sprawie zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską Konwencji o handlu zbożem oraz Konwencji o pomocy żywnościowej, stanowiących Międzynarodowe porozumienie w sprawie zboża z 1995 r. (Dz.U. L 21 z 27.1.1996, s. 47).

[2] Decyzja Rady (UE) 2021/777 z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady Zbożowej w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania Konwencji o handlu zbożem z 1995 r. (Dz.U. L 167 z 12.5.2021, s. 39).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 58. posiedzeniu Międzynarodowej Rady Zbożowej, polega na głosowaniu za przedłużeniem okresu obowiązywania Konwencji o handlu zbożem z 1995 r. na kolejny okres maksymalnie dwóch lat od dnia 1 lipca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH

FinancSt/10/ PS/hn/(2023)1052578
6.221.2023.1
DATA: 3.2.2023

1.	LINIA BUDŻETOWA: 14 20 03 06 Organizacje i porozumienia międzynarodowe		ŚRODKI: B2023 4 540 000 EUR	
2.	TYTUŁ: Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Rady Zbożowej w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania Konwencji o handlu zbożem z 1995 r.			
3.	PODSTAWA PRAWNA: Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.			
4.	CELE: Przedłużenie okresu obowiązywania Konwencji o handlu zbożem o kolejne dwa lata (1.7.2023–30.6.2025).			
5.	SKUTKI FINANSOWE	OKRES 12 MIESIĘCY (w mln EUR)	BIEŻĄCY ROK BUDŻETOWY 2023 (w mln EUR)	NASTĘPNY ROK BUDŻETOWY 2024 (w mln EUR)
5.0	WYDATKI - POKRYWANE Z BUDŻETU UE (REFUNDACJE/INTERWENCJE) - POKRYWANE PRZEZ ORGANY KRAJOWE - INNE		0,40	0,42
5.1	DOCHODY - ZASOBY WŁASNE UE (OPŁATY/CŁA) - KRAJOWE			
		2023		
5.0.1 5.1.1	SZACOWANE WYDATKI SZACOWANE DOCHODY	-		
5.2	METODA OBLICZENIOWA: W oparciu o założenia dotyczące szacowanej liczby głosów UE (zmienia się każdego roku) i szacunkowej kwoty do wpłaty w przeliczeniu na głos w funtach szterlingach (GBP).			
6.0	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU?			TAK
6.1	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZEZ PRZESUNIĘCIE POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?			-
6.2	CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?			-
6.3	CZY BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ ŚRODKI W KOLEJNYCH BUDŻETACH?			TAK

UWAGI:

Faktyczna kwota do wpłaty może różnić się w zależności od ostatecznej liczby głosów, jaka zostanie przydzielona UE, kwoty do wpłaty w przeliczeniu na głos w GBP i kursu wymiany EUR/GBP.

Roczny wkład finansowy Unii jest płacony w GBP. Kwota w latach 2023/24 i 2024/25 może umiarkowanie wzrosnąć, jeżeli warunki sprzyjające wysokiej inflacji z 2022 r. pozostaną na tym samym poziomie.